

3.2.2006

2/5741/2006

Helsingin kaupungin ympäristökeksus

Viite
Hänvisning

Kirjeenne 13.1.2006

Asia
Ärende

LAUSUNTO LUUKIN, HAKJÄRVEN JA PIRTTIMÄEN ALUEIDEN HOITO- JA KÄYTTÄSUUNNITELMASTA

Valtioneuvosto teki periaatepäätöksen 1.6.1989 Nuuksion järviylänköalueen kehittämistä ulkoilun ja luonnonsuojelun tarkoituksiin. Hallitus antoi esityksensä laiksi Nuuksion kansallispuistosta Eduskunnalle 1993. Sen yleisperusteluissa todettiin, että alue on retkeily- ja ulkoiluseutua, joka liittyy luontevasti kuntien ulkoilualueiden retkeily- ja virkistyspalveluihin. Perustamalla Nuuksiosta kansallispuisto turvataan sen luonnonarvojen säilyminen ja hoito sekä alueen tarkoituksen mukainen käyttö retkeily- virkistys- ja opetustarkoituksiin. Lisäksi perusteluissa todettiin, että suojelutavoitteiden saavuttamiseksi sekä retkeily- ja virkistyskäytön ohjaamiseksi on tarpeen laatia kehittämis- tai käyttö- ja hoitosuunnitelma kansallispuistolle ja järviylängön ulkoilualueille yhteisesti.

Eduskunnan ympäristövaliokunta on esittänyt 27.11.2004 kantanaan ympäristöministeriölle, että suojelualueet poikkeavat toisistaan suuresti suojelutavoitteiden suhteen, ja siksi pitää alueilla tapahtuvaa suunnistusta tai muuta vastaavaa toimintaa koskevien rajoitusten asettamisen perustua asianomaisen suojelun alueen suojeltavien kohteiden suojelutarpeeseen. Suojelutavoitteista riippuen voi olla mahdollista sallia esimerkiksi jalan tapahtuva suunnistus, jos sen vahingolliset vaikutukset luontoon ovat vähäiset. Erityisesti suojeltavat kohteet voidaan ottaa huomioon suunnittelemalla reitit kulutukselle herkäät kohteet kiertäen.

Ympäristöministeriö pitää tärkeänä, että Nuuksion Natura 2000-alueen hoito- ja käyttösuunnitelmien laadinnassa pyritään yhtenäisiin ratkaisuihin kuten Nuuksion kansallispuiston lakiesityksen yleisperusteluissa todettiin.

Luukin, Hakjärven, ja Pirttimäen luonnonsuojelun alueiden perustamisen tarkoitus on turvata niillä olevien luontoarvojen säilyminen, jota varten vahvistettavissa rauhoitusmääräyksissä kielletään niitä vaarantavat toiminnot. Hoito- ja käyttösuunnitelmalla järjestetään alueen luontoarvojen säilyttämisen edellyttämä luontokohteiden hoito ja ennallistaminen sekä alueen käytön periaatteet retkeily- virkistys- ja opetustarkoituksiin sekä tähän tarvittavat rakenteet. Hoito- ja käyttösuunnitelman tehtävä rajata puitteet, joissa eri käyttötavat eivät heikennä alueiden luontoarvoja.

Suunnistus ja sen puitteissa järjestetyt maastotapahtumat ovat yksi alueiden ulkoilu- ja virkistyskäyttömuodoista siinä samassa kuin mikä muu tahansa ja niiden vaikutukset luon-

toon eivät ole eriarvoisia muiden käyttömuotojen aiheuttamiin nähden. Maastotapahtumien rajaamisessa hoito- ja käyttösuunnitelmassa käytetään alueen luonnonpiirteiden kulutuskestävyyden ja häiriöalttiuden arviointia, tapahtumajärjestäjäohjeita ja alueen rauhoitusmääräyksiä. Näiden avulla rajataan rastien ja reittien ulkopuolelle alueet, joiden luontoarvot eivät kestä kulutusta tai muuta häirintää. Vaikutuksia tulee myös seurata ja hoito- ja käyttösuunnitelmaa voidaan tarkentaa niiden perusteella.

Maastotapahtuman järjestäjän on oltava selvillä sen aiheuttamista vaikutuksista ja järjestettävä tapahtuma niin, että rauhoitusmääräyksiä noudatetaan ja niin kuin hoito- ja käyttösuunnitelmassa on sanottu. Jos tapahtuma kumminkin aiheuttaa seurauksia, jotka ovat rauhoitusmääräyksissä kiellettyjä, selvitetään asia niiden rikkomuksena.

Näin toimien ei ympäristöministeriön mielestä rauhoitusmääräyksissä ei tarvitse kieltää maastotapahtumien järjestämistä, eikä hoito- ja käyttösuunnitelmaan tarvita maastotapahtumien ajallisia tai määrällisiä rajoituksia.

Muilta osin ympäristöministeriöllä ei ole huomautettavaa hoito- ja käyttösuunnitelmista.

Luonnonsuojelujohtaja

Ilkka Heikkinen

Ylitarkastaja

Matti Osara

TIEDOKSI Uudenmaan ympäristökeskus
Metsähallitus